



## فهرست مطالب

یادداشت ناشر .....	۷
مقدمه .....	۹-۱۸
زندگینامه تیمورتاش از جوانی تا مرگ .....	۴۱-۵۵
بخش اول - در اوج اقتدار .....	۵۷-۸۱
بخش دوم - کارگردان سیاست خارجی ایران .....	۸۳-۱۴۸
بخش سوم - نماینده تام الاختیار پهلوی در مذاکرات نفت .....	۱۵۱-۱۸۰
بخش چهارم - در سراسیری سقوط .....	۱۸۱-۲۰۳
بخش پنجم - الغای امتیاز دارسی و عزل تیمورتاش .....	۲۰۵-۲۷۰
داستان برخورد رضاشاه و تقی زاده .....	۲۷۱-۲۸۸
داستان ورود ناگهانی رضاشاه، به جلسه هیئت دولت و انداختن پرونده نفت توی بخاری .....	۲۸۹-۳۲۶
بخش ششم - بسته شدن قرارداد جدید نفت (قرارداد ۱۹۳۳) .....	۳۲۷-۳۵۸
بخش هفتم - محکومیت دوم تیمورتاش و پایان حزن انگیز عمروی .....	۳۶۳-۳۸۹
نمایه .....	۳۹۱
نمایه تصویر .....	۴۰۶

## مقدمة

اسنادی که ترجمه آنها در بخش اول این کتاب گردآوری شده دورانی از سیاست خارجی ایران را دربرمی‌گیرد که هشت سال تمام یعنی از سال ۱۳۰۴ (تاریخ ارتقاء رضاخان پهلوی به مقام سلطنت و انتصاب تیمورتاش به وزارت دربار) تا سال ۱۳۱۱ (تاریخ سقوط تیمورتاش از مستند قدرت) طول کشید و در عرض این مدت همچنان که وزیر مختار انگلیس در تهران (سررا برگ کلایو)<sup>۱</sup> در یکی از گزارش‌های خود به وزارت خارجه انگلیس می‌نویسد: «در ایران امروز تصمیم گیرنده حقیقی درباره تمام مسائل مربوط به سیاست خارجی کشور فقط دو نفر هستند: شاه و تیمورتاش. بقیه فقط مجریانی هستند که دستورات و اوامر این دو شخصیت والا را اجرامی کنند.» اسناد و مدارک منتشر شده از طرف وزارت خارجه بریتانیا درباره روابط ایران و انگلیس در این دوره، نه تنها حرف وزیر مختار را تأیید می‌کنند بلکه در بعضی موارد نقش و نفوذ تیمورتاش را حتی بالاتر از رضا شاه نشان می‌دهند.

سالها پیش از اینکه این کتاب نوشته شود خانم ایراندخت تیمورتاش (دختر وزیر دربار فقید) برای من نقل می‌کرد که رضاشاه پهلوی در بدوسلطنتی، پس از برگزیدن تیمورتاش به مقام وزارت دربار، به او گفته بود: از امروز به بعد ما دو نفر ایران را اداره خواهیم کرد. کارهای نظامی اش با من و کارهای سیاسی اش با تو. یک نگاه اجمالی به تاریخ سیاست خارجی ایران در این دوره، صحّت نقل قول بالا را به طور کامل و محرز

## صعود و سقوط تیمورتاش

نشان می‌دهد. در عرض سالهای ۱۹۲۸ و ۱۹۲۹ متجاوز از چهل فقره مذاکره مهم میان تیمورتاش و سر رابرт کلایو صورت گرفته که خود رکوردی است در روابط ایران و انگلیس. وزیر مختار در یکی از گزارش‌های محترمانه‌اش به لندن اظهار نظر می‌کند که: «شاه جدید ایران (پهلوی) تصمیم دارد کشورش را کاملاً مستقل و خودکفا سازد و در تمام اعمال و اقداماتی که برای رسیدن به این هدف انجام می‌دهد از تیمورتاش الهام می‌گیرد.»<sup>۱</sup>

رضاشاه مردی بود که از سن پانزده سالگی وارد لشکر قزاق ایران شده بود و این لشکر را در آن تاریخ افسران روسیه تزاری اداره می‌کردند. در این سازمان مقندر نظامی فقط انصباط و قدرتی موردنظر بود و گرنۀ داشتن سواد و تحصیلات نظامی، لااقل برای افسران ایرانی، چندان ضرورتی نداشت. خود رضاشاه همچنانکه مورخان این دوره نوشته‌اند (و محمد رضا شاه در کتاب «ماموریت برای وطن» نوشته آنها را تأیید کرده است) فقط بعد از کودتای سوم اسفند و رسیدن به مقام وزارت جنگ، خواندن و نوشتن را، در حدّی که ساعات فراغتش اجازه می‌داد، زیرنظر معلمان خصوصی فراگرفت ولی اغراق نیست اگر بگوئیم که در عرصه سیاست خارجی تقریباً تا آخر سلطنتش بی‌سواد ماند. مطالبی که از قول قوام‌الدوله (شکرالله صدری) در یکی از اسناد جالب این دوره نقل شده است حقیقت را کم و بیش بیان می‌کند.

در ملاقاتی که میان وی و سر رابرт کلایو در تهران صورت گرفته، وزیر مختار از مهمن خود که با وصف گزاره‌گوئی اش مردی مطلع و آشنا به سوابق رجال ایران بوده علت نفوذ و قدرت تیمورتاش را در دستگاه حکومت پهلوی سوال می‌کند:

«... از قوام‌الدوله پرسیدم به عقیده او تیمورتاش تا کی قادر به حفظ موقعیت کنونی اش خواهد بود و اصولاً این نفوذ عجیبی را که در شاه پیدا کرده به چه مدیون است؟»

قوام‌الدوله جواب داد که نفوذ فوق العاده تیمورتاش در پهلوی در درجه اول ناشی از این حقیقت است که وی موقعی که در کابینه رضاخان سردار سپه وزیر فواید عامه بود

یکی از نخستین کسانی بود که نخست وزیر را به تملک تاج و تخت تشویق کرد و شاید بیش از تمام اطرافیان سردار سپه در راه تحقق بخشیدن به این منظور کوشش به خرج داد. رضاخان هم موقعی که به سلطنت رسید به پاس قدردانی از خدمات تیمور او را به مقام وزارت دربار منصوب کرد. در رأس چنین مقامی او (تیمورتاش) از همان روز نخست یار و یاور شاه جدید - که از سطحی پائین به مقامی چنین والا رسیده بود - به شمار می‌رفت.

«رضاشاه موقعی که به سلطنت رسید آداب و رسوم شهریاری را خوب بلد نبود و موقعی که رجال و صناید کشور را که از حیث تبار و شؤون اجتماعی بالاتر از او بودند به حضور می‌پذیرفت در حضور آنان همیشه احساس ضعف و درماندگی می‌کرد. در این گونه موارد تیمورتاش با آن زرنگی خاص، سرعت انتقال، و طلاقت فطري ییان که داشت آن‌اً به داد سرور تاجدارش می‌رسید و او را از آن وضع درماندگی، بی‌آنکه حاضران متوجه شوند، نجات می‌داد. این شیوه کمک‌رسانی نامرئی، و تدبیری که برای تسهیل مکالمه شاه بکار می‌برد، چنان مؤثر و مشکل‌گشا بود که شاه هنوز هم که هنوز است باطناً هرگز مایل نیست به حضور تیمورتاش کسی از رجال داخلی و خارجی را به حضور پذیرد. وزیر دربار نه تنها از این موهبت خدادادی برخوردار است که می‌داند چگونه و با چه شیوه‌ای که دیگران ملتفت نشوند کلمات و عباراتی را که سرور تاجدارش در مکالمه با رجال و شخصیت‌های عالی فدر لازم دارد به او تلقین کند بلکه در مواردی هم که شاه در دادن جواب سئوالی فرمی‌ماند تیمورتاش همیشه، در قبال هر سئوالی، جوابی مناسب آماده دارد که با دادن آن می‌تواند شاه را از مخصوصه تکلم نجات بخشد...».<sup>۱</sup>

در سندی دیگر که تاریخ آن چهار روز قبل از تاریخ گزارش بالاست، وزیر مختار جریان شرفیابی خود را به حضور رضاشاه برای مذاکره در پیرامون مسائل مورد اختلاف

۱- اسناد وزارت خارجه بریتانیا (جلد هفتم) - گزارش محترمانه سر رابرт کلایو وزیر مختار انگلیس در تهران به سرلسله‌آلیفنت (مدیر کل بخش خاوری وزارت خارجه بریتانیا) (نهم فوریه ۱۹۲۸)

۱- زیرنویس شماره ۴۳۲ در جلد هفتم اسناد محترمانه وزارت خارجه بریتانیا (سری A)